

UZASADNIENIE

W dniu 18 marca 2015r. powód K. Ć. wniósł przeciwko Polskiemu Biurowi Ubezpieczycieli Komunikacyjnych w W. pozew o zapłatę kwoty 20.000,00 zł., tytułem zadośćuczynienia wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wyrokowania do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu wskazał, iż w dniu 22 czerwca 2014r. w miejscowości P. woj. (...) doszło do wypadku, w którym poszkodowana została powód, kierujący samochodem. Sprawcą wypadku był H. P., który został skazany prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Busku na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności warunkowo zawieszanej na okres 2 lat.

W wyniku wypadku powód doznał, jak wstępnie ustalono: urazu skrętnego odcinka szyjnego kręgosłupa, urazu głowy, złamania kostki przyśrodkowej podudzia prawego licznych otarć naskórka przedramienia i podudzia.

W Szpitalu w B. przebywał od 22 czerwca do 24 czerwca 2014r., następnie kontynuował leczenie w domu przebywając na zwolnieniu lekarskim do grudnia 2014r. będąc pod opieką lekarską.

(...) sp. z o.o. w W. będąca korespondentem ubezpieczeniowym (...) we F., w oparciu o dokumentację medyczną z czerwca 2014r. potwierdzające jedynie uraz skrętny kręgosłupa szyjnego i przyznał powodowi tytułem zadośćuczynienia kwotę 10.000zł.

Z uwagi na ciągle uporczywe dolegliwości bólowe odcinka szyjnego kręgosłupa lekarz prowadzący skierował na badania kręgosłupa szyjnego za pomocą tomografu komputerowego. Wynik badania potwierdził złamanie w części międzywyrostkowej łuku kręgosłupa. W związku z tym powód musiał nosić przez 24h na dobę tzw. sztywny kołnierzyk i dodatkowo do końca sierpnia 2014r. pozostawał w opatrunku gipsowym.

Spowodowało to dolegliwości natury psychicznej albowiem powód wymagał pomocy osób trzecich w podstawowych czynnościach. Po zdjęciu gipsu powód przez 1,5 miesiąca poruszał się o kulach.

W drugiej połowie września nastąpiła zmiana kołnierza na tzw. półsztywny oraz został skierowany na rehabilitację.

W związku z ustaleniem innych obrażeń powód wystąpił do ubezpieczyciela o dalsze odszkodowanie co nie zostało uwzględnione.

Powód wskazał, iż z powodu doznanych urazów jako radny gminy nie mógł uczestniczyć w ważnych głosowaniach, ograniczyło to jego możliwości starania się w wyborach na kolejną kadencję.

Powód w dniu 18 października 2014r. skierował do pozwanego ostateczne wezwanie do zapłaty łącznej kwoty 20.000,00 zł. jednak wyznaczony do zapłaty termin upłynął bezskutecznie.

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa.

W uzasadnieniu wskazał, iż nie neguje swojej legitymacji biernej wskazał, jednak iż zasądzone odszkodowanie tytułem zadośćuczynienia w pełni rekompensuje poniesioną szkodę.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

W dniu 22 czerwca 2014r. w miejscowości P. woj. (...) doszło do wypadku, w którym poszkodowany został K. Ć., kierujący samochodem marki H. o nr rej. (...).

Sprawcą wypadku był H. P., który został skazany prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Busku Zdroju z dnia 22 grudnia 2014r. na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności warunkowo zawieszanej na okres 2 lat.

Na mocy art. 46 § 1 kk od oskarżonego H. P. na rzecz K. Ć. zasądzono kwotę 8.000,00 zł. tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę /okoliczności bezsporne/.

(...) sp. z o.o. w W. będąca korespondentem ubezpieczeniowym (...) we F., w oparciu o dokumentację medyczną z czerwca 2014r. potwierdzającą jedynie uraz skrętny kręgosłupa szyjnego i przyznał powodowi tytułem zadośćuczynienia kwotę 10.000zł. odmawiając wypłaty odszkodowania w wyższej kwocie /okoliczność bezsporna/.

Odpowiedzialność za na podstawie art. 123 ustawy z dnia 22 maja 2003r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych /Dz. U. nr 124 poz. 1152 z późn zm. przejęło Polskie Biuro Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, które odmówiło wypłaty dalszego odszkodowania /okoliczność bezsporna/.

Po wypadku powód utracił na chwilę przytomność, następnie został przewieziony do Szpitala w B. na Oddział (...) Urazowo-Ortopedycznej gdzie usunięto odłamki szkła z głowy, wykonano badania RTG. Był hospitalizowany przez 3 dni.

Następnie kontynuował leczenie w (...) w B., gdzie otrzymał skierowanie na kontrolne badania TK odcinka szyjnego kręgosłupa gdzie stwierdzono złamanie części międzywyrostkowej łuku kręgu C7 po stronie prawej.

Na skutek zdarzenia z dnia 22 czerwca 2014r. powód doznał złamania łuku siódmego kręgu szyjnego, złamania kostki przyśrodkowej podudzia prawego, stłuczenia głowy i licznych otarcia naskórka.

Mimo braku dolegliwości bólowych po przebytych złamaniu kostki przyśrodkowej podudzia prawego pozostały trwale następstwa w postaci ograniczenia ruchów – wyprostu o 5 stopni, zgięcia o 2 stopnie, pronacji i supinacji po 5 stopni. Aktualnie brak możliwości osiągnięcia pełnego zakresu ruchów w stawie skokowym Skutki tego wypadku w postaci bólu, ograniczenia ruchów odczuwać będzie przez całe życie, utrudnia poruszanie się po terenie nierównym lub górzystym. Będzie mógł wykonywać czynności dnia codziennego i pracę zarobkową ale eliminuje uprawianie sportu i większość prac domowych.

Przez okres pierwszych 3 tygodni stopień cierpienia należy określić jako średni stały z bólem wymagającym stosowanie pewnych rygorów tj. leków przeciwbólowych, unieruchomieniu. W okresie 6 tyg. Jako umiarkowany stopniowo malejący, z bólem do zniesienia wymagający systematycznej reakcji medycznej, w okresie 8 tygodni jako mierny stopniowo zmniejszający się z bólem definiowanym jako do zniesienia nie wymagający reakcji medycznej.

Przebył kurację zabiegami fizykoterapeutycznymi na odcinku szyjnym kręgosłupa.

W związku z doznanymi obrażeniami powód musiał nosić przez 24h na dobę tzw. sztywny kołnierz i dodatkowo do końca sierpnia 2014r. pozostawał w opatrunku gipsowym.

Po zdjęciu gipsu powód przez 1,5 miesiąca poruszał się o kulach.

W drugiej połowie września nastąpiła zmiana kołnierza na tzw. półsztywny, którego używa do chwili obecnej podczas jazdy samochodem.

Dowód: zeznania powoda K. Ć. k. 227 , historia zdrowia i choroby k. 17-25, k. 78-81dokumentacja medyczna opinia biegłego G. S. k. 156- 161, zeznania świadków D. Ć. k. 82, T. G. k. 83

Z punktu widzenia zdrowia psychicznego powód cierpiał z powodu utraty samodzielności, wytrącenia z obowiązków zawodowych, aktywności fizycznej, konieczności rezygnacji z planów wakacyjnych. Chociaż występuje u niego lęk przed podróżą do pracy, czuje dyskomfort na widok miejsca gdzie doszło do wypadku, nie wpływa to jednak na funkcjonowanie powoda.

Dowód: opinia sądowo-psychologiczna B. K. k. 101-104, zeznania powoda K. Ć. k. 227, zeznania świadków D. Ć. k. 82, T. G. k. 83

Z punktu widzenia neurologicznego w zdrowiu powoda nie ma żadnych odchyłeń od normy. Brak również związku przyczynowego odniesionymi obrażeniami, a utratą przytomności z dnia 01 sierpnia 2015r.

Dowód: opinia sądowo- lekarska neurologiczna A. L. k. 108-112

Przed zdarzeniem powód pracował jako Dyrektor Zakładu (...) w K. W.. Był ponadto radnym gminy S.. Był aktywną osobą: grał regularnie w piłkę nożną, udzielał się społecznie m.in. prowadząc lokalną gazetkę, prowadził sad . Nie miał problemów zdrowotnych, za wyjątkiem dolegliwości związanych z ciśnieniem. Na skutek wypadku nie mógł chodzić na sesje rady gminy, gdzie dotychczas był mocno zaangażowany. Na skutek unieruchomienia powstał problem z prowadzonym przez niego programem uzyskania stażów zagranicznych młodzieży i dorosłych. Ostatecznie zrezygnował z angażowania się w życie społeczne m.in. przestając prowadzić lokalną gazetkę, nie organizuje spotkań z mieszkańcami nie gra w piłkę nożną. W dalszym ciągu odczuwa ból, w szczególności na zmianę pogody.

Dowód: zeznania powoda K. Ć. k. 227, zeznania świadków D. Ć. k. 82, T. G. k. 83.

Sąd zważył co następuje.

Powództwa są częściowo zasadne.

Co do materiału zgromadzonego w sprawie Sąd uznał go za w pełni wiarygodny.

Opinie biegłego psychologa, neurologa oraz biegłego specjalisty w zakresie chirurgii i traumatologii są pełne i jasne.

Sąd za w pełni wiarygodne uznał zeznania powoda K. Ć. k. 227, zeznania świadków D. Ć. k. 82, T. G. k. 83, albowiem są logiczne spójne i wzajemnie korespondowały ze sobą. Korespondują również z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie w szczególności z dokumentacją medyczną, opiniami biegłych specjalistów.

Zgromadzone w sprawie dokumenty nie były negowane przez strony zarówno, co do swej formy jak i treści, chociaż faktem jest, iż w sprawie przedstawione zostały jedynie kserokopie lecz mając na uwadze nie zakwestionowanie ich przez stronę pozwaną należało przyjąć, iż okoliczności w nich wskazane należało uznać za bezsporne.

Zgodnie z art. 444 § 1kc w zw. z 445 kc § 1. w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę.

Krzywda (szkoda niemajątkowa) powołanym powyżej przepisie ujmowana jest jako cierpienie fizyczne, a więc ból i inne dolegliwości oraz cierpienia psychiczne, to jest ujemne uczucia przeżywane w związku z cierpieniami fizycznymi.

Zadośćuczynienie ma na celu przede wszystkim złagodzenie tych cierpień, ale jego wysokość nie może być dowolna, ściśle musi uwzględniać stopień doznanej krzywdy. Dlatego też ustawodawca wyraźnie zastrzegł, że ma to być odpowiednia suma tytułem zadośćuczynienia. Jest to rekompensata za całą krzywdę i przyznaje się ją jednorazowo.

Biorąc pod uwagę, uszczerbek na zdrowiu powoda, zgodnie z opinią biegłego z zakresu chirurgii ortopedycznej i traumatologii oraz psychologa wskazując, iż choć rokowania co do stanu zdrowia nie są złe, jednak pozostał ślad zarówno w zdrowiu fizycznym jak psychicznym powoda. U K. Ć. pozostały trwałe następstwa w postaci ograniczenia ruchów – wyprostu o 5 stopni, zgięcia o 2 stopnie, pronacji i supinacji po 5 stopni. Aktualnie brak możliwości osiągnięcia pełnego zakresu ruchów w stawie skokowym Skutki tego wypadku w postaci bólu, ograniczenia ruchów odczuwać będzie przez całe życie, utrudnia to poruszanie się po terenie nierównym lub górzystym

Nie bez znaczenia pozostaje stopień cierpienia powoda, gdzie przez okres pierwszych 3 tygodni stopień cierpienia należy określić jako średni stały z bólem wymagającym stosowanie pewnych rygorów tj. leków przeciwbólowych,

unieruchomieniu. W okresie 6 tyg. jako umiarkowany stopniowo malejący, z bólem do zniesienia wymagający systematycznej reakcji medycznej, w okresie 8 tygodni jako mierny stopniowo zmniejszający się z bólem definiowanym jako do zniesienia nie wymagający reakcji medycznej.

Zwrócić także należy uwagę na stan psychiczny powoda, który jeśli nie uległ znacznemu pogorszeniu to tylko dlatego, iż w sposób bardzo dobry zareagowała rodzina ale także sam powód, który pomimo strachu przed jazdą samochodem problemami zdrowotnymi starał się jak najszybciej wrócić do pracy zarówno zawodowej jak i społecznej, co jednak nie wyeliminowało powstanie stresu pourazowego.

Podkreślić należy, iż powód w żaden sposób nie przyczynił się do powstania zdarzenia, a była jednocześnie świadkiem i uczestnikiem dramatycznego wydarzenia.

To wszystko musi powodować, że przyznane powodowi odszkodowanie przez pozwanego w kwocie 10.000,00 zł. tytułem zadośćuczynienia jest kwotą za niską musi ulec podwyższeniu o dalszą kwotę 11.000,00zł.

Wskazać także należy, iż procentowo określony uszczerbek służy tylko jako pomocniczy środek ustalania rozmiaru odpowiedniego zadośćuczynienia. Należne poszkodowanemu (pokrzywdzonemu czynem niedozwolonym) zadośćuczynienie nie może być mechanicznie mierzone przy zastosowaniu stwierdzonego procentu uszczerbku na zdrowiu /patrz wyrok Sądu najwyższego z dnia 5 października 2005r. I PK 47/05 M. P. Pr. 2006/4/208/.

W pozostałym zakresie Sąd powództwo o zasądzenie kwoty tytułem zadośćuczynienia oddalił.

Przy uwzględnieniu krzywdy poszkodowanego wysokość zadośćuczynienia powinna być utrzymana w rozsądnych granicach, odpowiadających aktualnym warunkom i przeciętnej stopie życiowej społeczeństwa. /wyrok Sądu Najwyższego z dnia 15 lutego 2006r. IV CK 384/05 lex nr 1907/.

Powód pomimo pewnych ograniczeń wrócił do pracy zawodowej, znowu zaczął jeździć samochodem.

W niniejszej sprawie Sąd miał na uwadze co zdaje się umknęło uwadze stron zasądzone w wyroku karnym zadośćuczynienie na rzecz powoda, w kwocie 8.000,00 zł.

Co do odsetek Sąd przyjął za powodem termin wyrokowania w sprawie.

Zgodnie z art. 14. 1. Ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych Zakład ubezpieczeń wypłaca odszkodowanie w terminie 30 dni licząc od dnia złożenia przez poszkodowanego lub uprawnionego zawiadomienia o szkodzie.

Dlatego w zasadzie z datą wcześniejszą K. Ć. mógł domagać się należnych odsetek.

W zakresie żądania ustalenia odpowiedzialności pozwanego na przyszłość opartego na art. 189 kpc to wskazać należy, iż istnienie interesu prawnego w takim ustaleniu wyklucza aktualnie obowiązująca regulacja art. 442(1) kc wyłączająca ryzyko przedawnienia roszczenia w związku ze szkodą ujawnioną w późniejszym czasie. Stąd powództwo w tym zakresie musiało zostać oddalone.

Mając zatem powyższe na uwadze Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 98, art. 99 i art. 100 kpc. proporcjonalnie do wygranej sprawy. Na koszty procesu złożyły się zaliczki uiszczone przez powoda na poczet wynagrodzenia biegłego, opłata sądowa oraz wynagrodzenie pełnomocników stron ustalone na podstawie § 2 ustęp 1 i 2 oraz § 6 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu w zw. z § 21 Rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z dnia 5 listopada 2015 r.).

Co do nieuiszczonych kosztów sądowych orzeczone na podstawie przepisu art. 113 § 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z dnia 1 września 2005 r.)

SSR Rafał Skrzypiec

ZARZĄDZENIE

Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełn. stron.